

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy postanowienia art. 82 i 86 traktatu WE można interpretować w ten sposób, że znajdują one zastosowanie również do działalności osoby prawnej, która ma status krajowego przedstawiciela Międzynarodowej Federacji Motocyklowej, i która wykonuje działalność gospodarczą taką, jak ta powyżej opisana, obejmującą zawieranie umów o sponsorowanie, reklamę i ubezpieczenie w kontekście organizacji imprez sportowych w sektorze pojazdów silnikowych?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy pozostaje w zgodzie z wyżej wymienionymi postanowieniami przepis art. 49 ustawy nr 2696/1999, który dla celów udzielenia przez właściwe krajowe organy administracji publicznej (w tym przypadku ministerstwo ds. porządku publicznego) zezwolenia na zorganizowanie wyścigu pojazdów silnikowych przyznaje wyżej wymienionej osobie prawnej uprawnienia do wydawania pozytywnej opinii w przedmiocie przeprowadzenia wyścigu, bez poddawania wykonywania tych uprawnień jakimkolwiek ograniczeniom, wymogom ani kontroli?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Marknadsdomstolen (Szwecja) w dniu 6 lutego 2007 r. — Kanal 5 Ltd i TV 4 AB przeciwko Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå (STIM)

(Sprawa C-52/07)

(2007/C 95/28)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Marknadsdomstolen (Szwecja)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Kanal 5 Ltd i TV 4 AB

Strona pozwana: Föreningen Svenska Tonsättares Internationella Musikbyrå (STIM)

Pytania prejudycjalne

- A) Czy art. 82 WE należy interpretować w ten sposób, iż stanowi nadużycie pozycji dominującej zachowanie polegające na tym, że organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi dysponująca w państwie członkowskim faktyczną pozycją monopolistyczną stosuje wobec komercyjnych stacji telewizyjnych lub narzuca im model ustalania wynagrodzenia z tytułu prawa do udostępniania utworów muzycznych w programach telewizyjnych skierowanych do ogółu odbiorców, polegający na obliczaniu tego wynagro-

dzienia jako procentowej części przychodów tych stacji telewizyjnych z takich programów?

- B) Czy art. 82 WE należy interpretować w ten sposób, iż stanowi nadużycie pozycji dominującej zachowanie polegające na tym, że organizacja zbiorowego zarządzania prawami autorskimi dysponująca w państwie członkowskim faktyczną pozycją monopolistyczną stosuje wobec komercyjnych stacji telewizyjnych lub narzuca im model ustalania wynagrodzenia z tytułu prawa do udostępniania utworów muzycznych w programach telewizyjnych skierowanych do ogółu odbiorców, polegający na obliczaniu tego wynagrodzenia jako procentowej części przychodów tych stacji telewizyjnych z takich programów, w sytuacji gdy brak jest oczywistego związku między tymi przychodami i usługami świadczonymi przez tę organizację zbiorowego zarządzania prawami autorskimi, czyli zezwaniem na nadawanie utworu muzycznego chronionego prawem autorskim, co ma często miejsce, przykładowo w odniesieniu do programów informacyjnych i sportowych, oraz w sytuacji gdy poziom tych przychodów wzrasta w wyniku rozwoju ramówki, inwestycji technologicznych i wprowadzania rozwiązań dostosowanych do potrzeb poszczególnych klientów?
- C) Czy na odpowiedź na pytanie pierwsze i pytanie drugie ma wpływ fakt, iż możliwa jest identyfikacja i pomiar zarówno nadawanych utworów muzycznych, jak i oglądalności?
- D) Czy na odpowiedź na pytanie pierwsze i pytanie drugie ma wpływ fakt, iż model ustalania wynagrodzenia (oparty na wysokości przychodów) nie jest w podobny sposób stosowany do nadawcy publicznego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Bozen (Włochy) w dniu 1 lutego 2007 r. — Othmar Michaeler i Subito GmbH przeciwko Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (obecnie Amt für Sozialen Arbeitsschutz) i Autonome Provinz Bozen

(Sprawa C-55/07)

(2007/C 95/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesgericht Bozen (Włochy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Othmar Michaeler i Subito GmbH

Strona pozwana: Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (obecnie Amt für Sozialen Arbeitsschutz) i Autonome Provinz Bozen

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy prawa krajowego (art. 2 i 8 dekretu z mocą ustawy nr 61/2000), które nakładają na pracodawcę obowiązek przesłania kopii umowy o pracę w niepełnym wymiarze godzin właściwej Provinzialdirektion des Arbeitsinspektorates w okresie 30 dni od jej zawarcia i przewidują grzywnę w wysokości 15 EUR za każdy dzień zwłoki za każdego pracownika, nie określając górnej granicy kary administracyjnej (grzywny), są zgodne z przepisami prawa wspólnotowego i dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. (1)?

(1) Dz.U. L 14, str. 9.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Bozen (Włochy) w dniu 1 lutego 2007 r. — Ruth Volgger, Othmar Michaeler i Subito GmbH przeciwko Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (obecnie Amt für Sozialen Arbeitsschutz) i Autonome Provinz Bozen

(Sprawa C-56/07)

(2007/C 95/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landesgericht Bozen (Włochy).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ruth Vollger, Othmar Michaeler i Subito GmbH

Strona pozwana: Arbeitsinspektorat der Autonomen Provinz Bozen (obecnie Amt für Sozialen Arbeitsschutz) i Autonome Provinz Bozen

Pytania prejudycjalne

Czy przepisy prawa krajowego (art. 2 i 8 dekretu z mocą ustawy nr 61/2000), które nakładają na pracodawcę obowiązek przesłania kopii umowy o pracę w niepełnym wymiarze godzin właściwej Provinzialdirektion des Arbeitsinspektorates w okresie 30 dni od jej zawarcia i przewidują grzywnę w wysokości 15 EUR za każdy dzień zwłoki za każdego pracownika, nie określając górnej granicy kary administracyjnej (grzywny), są zgodne z przepisami prawa wspólnotowego i dyrektywy Rady 97/81/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. (1)?

(1) Dz.U. L 14, str. 9.

Skarga wniesiona w dniu 7 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-57/07)

(2007/C 95/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciel: M. Condou-Durande, pełnomocnik)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (1), a w każdym razie nie powiadamiając o tych przepisach Komisji, Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2003/86/WE do prawa krajowego upłynął w dniu 3 października 2005 r.

(1) Dz.U. L 251, str. 12.

Skarga wniesiona w dniu 8 lutego 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga

(Sprawa C-61/07)

(2007/C 95/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: U. Wölker i J.-B. Laignelot, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga